

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 6ης Σεπτεμβρίου 2013 *

«Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα ληφθέντα κατά του Ιράν, με σκοπό την παρεμπόδιση της διαδόσεως των πυρηνικών όπλων — Δέσμευση κεφαλαίων — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Δικαιώματα άμυνας — Δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως — Δικαίωμα ιδιοκτησίας — Αναλογικότητα»

Στην υπόθεση T-434/11,

Europäisch-Iranische Handelsbank AG, με έδρα το Αμβούργο (Γερμανία), εκπροσωπούμενη αρχικώς από τους S. Ashley, S. Gadhia, solicitors, H. Hohmann, δικηγόρο, D. Wyatt, QC, και R. Blakeley, barrister, στη συνέχεια, από τους S. Ashley, H. Hohmann, D. Wyatt, R. Blakeley, S. Jeffrey και A. Irvine, solicitors,

προσφεύγουσα,

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκπροσωπούμενου από τον F. Naert και την R. Liudvinaviciute-Cordeiro,

καθού,

υποστηριζόμενου από

την **Ευρωπαϊκή Επιτροπή**, εκπροσωπούμενη αρχικώς από τον E. Paasivirta, και την S. Boelaert, στη συνέχεια, από τους E. Paasivirta και M. Κωνσταντινίδη,

και από

το **Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας**, εκπροσωπούμενο από την S. Behzadi-Spencer, τον A. Robinson και την C. Murrell, επικουρούμενους από τους J. Swift, QC, και R. Palmer, barrister,

παρεμβαίνοντες,

με αντικείμενο προσφυγή ακυρώσεως, πρώτον, κατά της αποφάσεως 2011/299/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 23ης Μαΐου 2011, για τροποποίηση της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 136, σ. 65), δεύτερον, κατά του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 503/2011 του Συμβουλίου, της 23ης Μαΐου 2011, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 όσον αφορά περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 136, σ. 26), τρίτον, κατά της αποφάσεως 2011/783/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 1ης Δεκεμβρίου 2011, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 319, σ. 71), τέταρτον, κατά

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1245/2011 του Συμβουλίου, της 1ης Δεκεμβρίου 2011, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 319, σ. 11), και, πέμπτον, κατά του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 (ΕΕ L 88, σ. 1), καθόσον οι πράξεις αυτές αφορούν την προσφεύγουσα,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους I. Pelikánová, πρόεδρο, K. Jürimäe (εισηγητή) και M. van der Woude, δικαστές, γραμματέας: N. Rosner, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 20ής Φεβρουαρίου 2013,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση¹

Ιστορικό της διαφοράς

[*παραλείπονται*]

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 18 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 3 Αυγούστου 2011, η προσφεύγουσα άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.
- 19 Με χωριστό δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου την ίδια ημερομηνία, η προσφεύγουσα υπέβαλε αίτηση για την επίλυση της διαφοράς με ταχεία διαδικασία, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 76α του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου. Με απόφαση της 12ης Σεπτεμβρίου 2011, ο πρόεδρος του τετάρτου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου απέρριψε την αίτηση αυτή.
- 20 Με δικόγραφα που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου, αντιστοίχως, στις 27 Οκτωβρίου 2011 και στις 14 Νοεμβρίου 2011, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας ζήτησαν να τους επιτραπεί να παρέμβουν υπέρ του Συμβουλίου. Με διάταξη της 23ης Ιανουαρίου 2012, ο πρόεδρος του τετάρτου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου δέχθηκε τις αιτήσεις αυτές.
- 21 Με έγγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 19 Ιανουαρίου 2012, η προσφεύγουσα ζήτησε να της επιτραπεί να προσαρμόσει τα αιτήματά της, κατόπιν της εκδόσεως των πράξεων της 1ης Δεκεμβρίου 2011. Με απόφαση της 12ης Μαρτίου 2012, το τέταρτο τμήμα του Γενικού Δικαστηρίου επέτρεψε την κατάθεση ενός υπομνήματος για την τροποποίηση των αιτημάτων και των λόγων ακυρώσεως της προσφυγής και έταξε προς τούτο στην προσφεύγουσα προθεσμία μέχρι τις 23 Απριλίου 2012.

1 — Παρατίθενται μόνον οι σκέψεις των οποίων η δημοσίευση κρίνεται σκόπιμη από το Γενικό Δικαστήριο.

- 22 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 23 Απριλίου 2012, η προσφεύγουσα προσάρμοσε τα αιτήματα και τους λόγους της ακυρώσεως, κατόπιν της εκδόσεως των πράξεων της 1ης Δεκεμβρίου 2011 (στο εξής: πρώτη προσαρμογή των αιτημάτων).
- 23 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 27 Απριλίου 2012, η προσφεύγουσα προσάρμοσε τα αιτήματα και τους λόγους της ακυρώσεως, κατόπιν της εκδόσεως του κανονισμού 267/2012 (στο εξής: δεύτερη προσαρμογή των αιτημάτων)
- 24 Με δικόγραφα που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου, αντιστοίχως, στις 20 Ιουνίου 2012 και στις 25 Ιουνίου 2012, το Συμβούλιο και το Ηνωμένο Βασίλειο υπέβαλαν τις παρατηρήσεις τους επί της πρώτης και της δεύτερης προσαρμογής των αιτημάτων.
- 25 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία και, στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας που προβλέπει το άρθρο 64 του Κανονισμού Διαδικασίας, έθεσε έγγραφες ερωτήσεις στους διαδίκους, οι οποίοι απάντησαν εντός των προθεσμιών που τους τάχθηκαν.
- 26 Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις προφορικές ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 20ής Φεβρουαρίου 2013.
- 27 Με το δικόγραφο της προσφυγής και την πρώτη και τη δεύτερη προσαρμογή των αιτημάτων, η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να ακυρώσει, με άμεσο αποτέλεσμα, τις προσβαλλόμενες πράξεις, καθόσον την αφορούν·
 - να κρίνει ότι το άρθρο 20, παράγραφος 1, στοιχείο β', της αποφάσεως 2010/413, το άρθρο 16, παράγραφος 2, του κανονισμού 961/2010 και το άρθρο 23, παράγραφος 2, του κανονισμού 267/2012 δεν έχουν εφαρμογή ως προς αυτήν·
 - να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.
- 28 Το Συμβούλιο, υποστηριζόμενο από την Επιτροπή, ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη·
 - επικουρικός, να κρίνει, σε περίπτωση ακυρώσεως, ότι τα αποτελέσματα των αποφάσεων 2011/299 και 2011/283 διατηρούνται σε ισχύ μέχρι να αρχίσει να παράγει αποτελέσματα η ακύρωση του κανονισμού 503/2011, του εκτελεστικού κανονισμού 1245/2011 και του κανονισμού 267/2012 και να μην ακυρώσει τους κανονισμούς αυτούς με άμεσο αποτέλεσμα·
 - να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.
- 29 Το Ηνωμένο Βασίλειο ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη.

Σκεπτικό

[*παραλείπονται*]

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, καθώς και του δικαιώματος αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας

[παραλείπονται]

Επί του πρώτου σκέλους, το οποίο αφορά παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως

[παραλείπονται]

Επί του δευτέρου σκέλους, το οποίο αφορά προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, καθώς και του δικαιώματος αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας

[παραλείπονται]

– Επί της δυνατότητας της προσφεύγουσας να επικαλεσθεί την αρχή του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας

[παραλείπονται]

– Επί της ελλείψεως προσήκουσας αιτιολογίας και της μη κοινοποίησεως επαρκών στοιχείων στην προσφεύγουσα

[παραλείπονται]

-- Επί της ελλείψεως γνωστοποίησεως προ της πρώτης εγγραφής της επωνυμίας της προσφεύγουσας στους καταλόγους

[παραλείπονται]

– Επί της ανεπάρκειας της επίσημης εξετάσεως, ελλείψει συσκέψεως μεταξύ της προσφεύγουσας και των εκπροσώπων του Συμβουλίου ή ακροάσεως της προσφεύγουσας

[παραλείπονται]

Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως

[παραλείπονται]

Επί της αιτιάσεως ότι το Συμβούλιο δεν απέδειξε τις συναλλαγές στις οποίες αναφέρονται οι αιτιολογικές σκέψεις των προσβαλλομένων πράξεων

[παραλείπονται]

Επί της αιτιάσεως ότι δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις εγγραφής και διατηρήσεως της επωνυμίας της προσφεύγουσας στους καταλόγους

[παραλείπονται]

- 123 Λαμβανομένων υπόψη των επιχειρημάτων που προέβησαν οι διάδικοι, πρέπει να εξετασθεί αν, όπως υποστηρίζει το Συμβούλιο, οι συναλλαγές στις οποίες αναφέρονται οι αιτιολογικές σκέψεις των προσβαλλομένων πράξεων καθιστούσαν δυνατή την εγγραφή της επωνυμίας της προσφεύγουσας στους καταλόγους. Συναφώς, δεδομένου ότι οι εν λόγω συναλλαγές διενεργήθηκαν «[τ]ο 2009», «[σ]ύντομα μετά [τις αρχές Αυγούστου 2010]», «[τ]ον Αύγουστο του 2010» και «τον Οκτώβριο του 2010», δηλαδή, εξαιρουμένων των συναλλαγών που διενεργήθηκαν μεταξύ της 27ης και της 31ης Οκτωβρίου 2010, πριν από την έναρξη ισχύος, στις 27 Οκτωβρίου 2010, του κανονισμού 961/2010, σύμφωνα με το άρθρο του 41, πρώτο εδάφιο, πρέπει να εξετασθεί, αφενός, αν οι συναλλαγές που διενεργήθηκαν πριν τις 27 Οκτωβρίου 2010 πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) 423/2007 του Συμβουλίου, της 19ης Απριλίου 2007, σχετικά με ορισμένα περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 103, σ. 1), και, αφετέρου, αν οι συναλλαγές που διενεργήθηκαν μετά την εν λόγω ημερομηνία διενεργήθηκαν σύμφωνα με τον κανονισμό 961/2010.
- 124 Ως εκ τούτου, σε πρώτο στάδιο, το Γενικό Δικαστήριο θα ερμηνεύσει τα άρθρα 7 έως 10 του κανονισμού 423/2007, επί της εφαρμογής του οποίου ερωτήθηκαν οι διάδικοι εγγράφως από το Γενικό Δικαστήριο, καθώς και τα άρθρα 16 έως 19 και 21 του κανονισμού 961/2010, προκειμένου να αξιολογηθεί από νομικής απόψεως η προβαλλόμενη χορήγηση αδειας ή εγκρίσεως από την αρμόδια εθνική αρχή, όπως είναι εν προκειμένω η Bundesbank. Συναφώς, διευκρινίζεται ότι τα άρθρα 7 έως 10 του κανονισμού 423/2007 αντιστοιχούν, κατ' ουσίαν, στα άρθρα 16 έως 19 του κανονισμού 961/2010 και ότι, ως εκ τούτου, θα εξετασθούν από κοινού. Ο τελευταίος αυτός κανονισμός περιλαμβάνει εξάλλου, στο άρθρο του 21, μια διάταξη που αφορά ειδικώς τις μεταφορές κεφαλαίων προοριζομένων για ή προερχομένων από ιρανικές οντότητες. Σε δεύτερο στάδιο, το Γενικό Δικαστήριο θα εξετάσει αν, εν προκειμένω, οι συναλλαγές στις οποίες αναφέρονται οι αιτιολογικές σκέψεις των προσβαλλομένων πράξεων διενεργήθηκαν, όπως υποστηρίζει η προσφεύγουσα, σύμφωνα με τις εν λόγω διατάξεις.
- 125 Όσον αφορά, σε πρώτο στάδιο, την ερμηνεία των άρθρων 7 έως 10 του κανονισμού 423/2007, καθώς και των άρθρων 16 έως 19 και 21 του κανονισμού 961/2010, υπενθυμίζεται ότι, για την ερμηνεία διατάξεως του δικαίου της Ένωσης, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη όχι μόνον το γράμμα της, αλλά και το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται και οι σκοποί που επιδιώκονται με τη ρύθμιση της οποίας αποτελεί μέρος (απόφαση του Δικαστηρίου της 17ης Νοεμβρίου 1983, 292/82, Merck, Συλλογή 1983, σ. 3781, σκέψη 12).
- 126 Πρώτον, αφενός, διαπιστώνεται ότι το άρθρο 7, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 423/2007 και το άρθρο 16, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 961/2010 ορίζουν ότι δεσμεύονται όλα τα κεφάλαια και οι οικονομικοί πόροι που ανήκουν στα πρόσωπα, οντότητες ή οργανισμούς που απαριθμούνται, αντιστοίχως, στο παράρτημα IV και στο παράρτημα V, καθώς και στο παράρτημα VII και στο παράρτημα VIII των εν λόγω κανονισμών (στο εξής: αρχή της δεσμεύσεως των κεφαλαίων).
- 127 Αφετέρου, τα άρθρα 8 έως 10 του κανονισμού 423/2007, καθώς και τα άρθρα 17 έως 19 του κανονισμού 961/2010, προβλέπουν, κατ' ουσίαν, ότι, «[κ]ατά παρέκκλιση», αντιστοίχως, προς το άρθρο 7 του κανονισμού 423/2007 και προς το άρθρο 16 του κανονισμού 961/2010, «οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών [...] δύνανται να εγκρίνουν την αποδέσμευση ορισμένων δεσμευμένων κεφαλαίων ή οικονομικών πόρων, εφόσον πληρούνται οι [προβλεπόμενες στις προμνησθείσες διατάξεις] προϋποθέσεις». Οι προϋποθέσεις αυτές αφορούν, κατ' ουσίαν, αφενός, τη φύση και τη σκοπούμενη χρήση των κεφαλαίων και των οικονομικών πόρων και, αφετέρου, όσον αφορά τις παρεκκλίσεις που προβλέπουν τα άρθρα 9 και 10 του κανονισμού 423/2007 και τα άρθρα 18 και 19 του κανονισμού 961/2010, την προηγούμενη κοινοποίηση των αδειών, κατά περίπτωση, στην επιτροπή κυρώσεων του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών ή στα λοιπά κράτη μέλη και στην Επιτροπή. Εξάλλου, τα άρθρα 9 και 10 του κανονισμού 423/2007, όπως και τα άρθρα 18 και 19 του κανονισμού 961/2010, διευκρινίζουν ότι οι εν λόγω άδειες είναι δυνατό να χορηγούνται «υπό ορισμένες προϋποθέσεις [τις οποίες οι αρμόδιες εθνικές αρχές] κρίνουν κατάλληλες». Επ' αυτού μπορούν να διατυπωθούν οι εξής δύο παρατηρήσεις.

- 128 Συγκεκριμένα, πρώτον, από τις διατάξεις αυτές προκύπτει ότι έχει απονεμηθεί στις αρμόδιες εθνικές αρχές η εξουσία να εγκρίνουν, υπό ορισμένες συνθήκες και κατ' εξαίρεση από την αρχή της δεσμεύσεως των κεφαλαίων, την αποδέσμευση ορισμένων κεφαλαίων. Προς τούτο, πρέπει να προβαίνουν σε κατά περίπτωση εξέταση κάθε σκοπούμενης συναλλαγής, προκειμένου να εξακριβώνουν αν συντρέχουν οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες δύνανται να επιτρέπουν την αποδέσμευση. Αντιστοίχως, οι οικείες οντότητες πρέπει να ζητούν άδεια για κάθε συναλλαγή που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής των εν λόγω διατάξεων. Ως εκ τούτου, οι διατάξεις των άρθρων 8 έως 10 του κανονισμού 423/2007, καθώς και των άρθρων 17 έως 19 του κανονισμού 961/2010 δεν επιτρέπουν στις αρμόδιες εθνικές αρχές να εγκρίνουν γενικώς ορισμένη κατηγορία συναλλαγών για τις οποίες οι οικείες οντότητες θα απαλλάσσονταν, ως εκ τούτου, από την υποχρέωση να ζητούν άδειες κατά περίπτωση.
- 129 Δεύτερον, αντιθέτως προς τους ισχυρισμούς του Συμβουλίου, μια τέτοια άδεια πιστοποιεί τη νομιμότητα, υπό το πρίσμα, κατά περίπτωση, του κανονισμού 423/2007 ή του κανονισμού 961/2010, της εγκριθείσας συναλλαγής. Ως εκ τούτου, το Συμβούλιο δεν δύναται, εκτός αν συντρέχουν εξαιρετικές περιστάσεις τις οποίες οφείλει να αποδείξει, να στηρίζει τη λήψη περιοριστικών μέτρων εφαρμοστέων στο μέλλον σε συναλλαγές για τις οποίες έχει χορηγηθεί άδεια, κατά περίπτωση, σύμφωνα με το άρθρο 8, με το άρθρο 9 ή με το άρθρο 10 του κανονισμού 423/2007 ή με το άρθρο 17, με το άρθρο 18 ή με το άρθρο 19 του κανονισμού 961/2010. Από την άλλη πλευρά, μια απλή γενικευμένη έγκριση δεν μπορεί, ελλείψει αδειας κατά περίπτωση, να δεσμεύσει το Συμβούλιο.
- 130 Το πλαίσιο στο οποίο εντάσσονται τα άρθρα 8 έως 10 του κανονισμού 423/2007 και τα άρθρα 17 έως 19 του κανονισμού 961/2010 και ιδίως η όλη οικονομία των κανονισμών αυτών συνηγορούν υπέρ αυτής της γραμματικής αναλύσεως. Συγκεκριμένα, λαμβανομένης υπόψη της θέσεώς τους στον κανονισμό 423/2007 και στον κανονισμό 961/2010, τα άρθρα 8 έως 10 του πρώτου κανονισμού και τα άρθρα 17 έως 19 του δεύτερου κανονισμού εμφανίζονται ως σχετικοποίηση της αρχής της δεσμεύσεως των κεφαλαίων που θεσπίζουν αντιστοίχως το άρθρο 7 του κανονισμού 423/2007 και το άρθρο 16 του κανονισμού 961/2010, που προηγούνται αυτών.
- 131 Τέλος, η ερμηνεία αυτή, υπέρ της οποίας συνηγορεί η ανάλυση των διατάξεων με βάση το γράμμα τους και το πλαίσιο στο οποίο εντάσσονται, συνάδει προς τον σκοπό που επιδιώκουν οι κανονισμοί 423/2007 και 961/2010, δηλαδή προς τη βούληση να εμποδισθεί η διάδοση των πυρηνικών όπλων και, γενικότερα, να διατηρηθεί η διεθνής ειρήνη και ασφάλεια, δεδομένης της σοβαρότητας του κινδύνου που συνεπάγεται η διάδοση των πυρηνικών όπλων.
- 132 Δεύτερον, δεδομένου ότι πρόκειται για συναλλαγές διενεργούμενες μέσω μη καταχωρισμένης οντότητας με σκοπό την πραγματοποίηση πληρωμών ή, όπως στο πλαίσιο της διαδικασίας της τρίτης οδού, την εξόφληση οφειλών καταχωρισμένων οντοτήτων (στο εξής: «συναλλαγές διενεργούμενες μέσω μη καταχωρισμένης οντότητας»), επιβάλλεται η διαπίστωση ότι ούτε ο κανονισμός 423/2007 ούτε ο κανονισμός 961/2010 περιέχουν ρητή διάταξη βάσει της οποίας θα έπρεπε να χορηγείται άδεια για τις συναλλαγές αυτές.
- 133 Εντούτοις, από τις διατάξεις, την όλη οικονομία και τον σκοπό του κανονισμού 423/2007 και του κανονισμού 961/2010 προκύπτει ότι οι συναλλαγές που διενεργούνται μέσω μη καταχωρισμένης οντότητας δεν είναι αυτομάτως νόμιμες και ότι, προς διασφάλιση της πρακτικής αποτελεσματικότητας του άρθρου 7 του κανονισμού 423/2007 και του άρθρου 16 του κανονισμού 961/2010, οι οικείες οντότητες πρέπει να βεβαιώνονται για τη νομιμότητα των συναλλαγών αυτών, ζητώντας, ενδεχομένως, άδειες από τις αρμόδιες εθνικές αρχές τους.
- 134 Συγκεκριμένα, πρώτον, αφενός, απαγορεύεται, δυνάμει του άρθρου 7, παράγραφος 4, του κανονισμού 423/2007, καθώς και του άρθρου 16, παράγραφος 4, του κανονισμού 961/2010, η εν γνώσει και εκ προθέσεως συμμετοχή σε δραστηριότητες που έχουν ως άμεσο ή έμμεσο σκοπό ή αποτέλεσμα την καταστρατήγηση των μέτρων απαγορεύσεως που προβλέπονται στις παραγράφους 1 έως 3 των ίδιων αυτών διατάξεων. Οι διατάξεις αυτές συνιστούν μέτρο απαγορεύσεως η παράβαση της οποίας είναι

αφ' εαυτής ικανή να αποτελέσει αυτοτελή βάση επιβολής κυρώσεων, περιλαμβανομένων των ποινικών, κατά το εφαρμοστέο εθνικό δίκαιο, σύμφωνα με το άρθρο 16, παράγραφος 1, του κανονισμού 423/2007 και με το άρθρο 37, παράγραφος 1, του κανονισμού 961/2010 (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση του Δικαστηρίου της 21ης Δεκεμβρίου 2011, C-72/11, Afrasiabi κ.λπ., Συλλογή 2011, σ. I-14285, σκέψεις 34 και 35).

- 135 Εξάλλου, ο νομοθέτης της Ένωσης, κάνοντας λόγο, στο άρθρο 7, παράγραφος 4, του κανονισμού 423/2007 και στο άρθρο 16, παράγραφος 4, του κανονισμού 961/2010, για τις δραστηριότητες που έχουν ως άμεσο ή έμμεσο σκοπό ή αποτέλεσμα την «καταστρατήγηση» των μέτρων απαγορεύσεως που προβλέπουν οι αντίστοιχες παράγραφοι 1 έως 3 των εν λόγω διατάξεων, αναφέρεται στις δραστηριότητες που έχουν ως σκοπό ή ως αποτέλεσμα να διαφεύγει το πρόσωπο που τις πραγματοποιεί την εφαρμογή του εν λόγω μέτρου απαγορεύσεως (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση Afrasiabi κ.λπ., προμνησθείσα στη σκέψη 134, σκέψη 60). Οι σωρευτικές προϋποθέσεις γνώσεως και βουλήσεως τις οποίες προβλέπουν το εν λόγω άρθρο 7, παράγραφος 4, του κανονισμού 423/2007 και το άρθρο 16, παράγραφος 4, του κανονισμού 961/2010 πληρούνται αν το πρόσωπο που μετέχει σε δραστηριότητα την οποία αφορούν οι εν λόγω διατάξεις επιδιώκει εσκεμμένα τον άμεσο ή έμμεσο σκοπό ή το άμεσο ή έμμεσο αποτέλεσμα καταστρατηγήσεως που έχει η δραστηριότητα αυτή. Πληρούνται επίσης όταν το οικείο πρόσωπο θεωρεί ότι η συμμετοχή του σε μια τέτοια δραστηριότητα μπορεί να έχει αυτόν τον σκοπό ή αυτό το αποτέλεσμα και αποδέχεται το ενδεχόμενο αυτό (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση Afrasiabi κ.λπ., προμνησθείσα στη σκέψη 134, σκέψη 67).
- 136 Συνεπώς, οι συναλλαγές που διενεργούνται μέσω μη καταχωρισμένης οντότητας ενδέχεται να αντιβαίνουν στην απαγόρευση που προβλέπουν, αντιστοίχως, το άρθρο 7, παράγραφος 4, του κανονισμού 423/2007 και το άρθρο 16, παράγραφος 4, του κανονισμού 961/2010, εφόσον έχουν ως σκοπό τη διενέργεια χρηματοπιστωτικών συναλλαγών που ενδιαφέρουν μια καταχωρισμένη οντότητα και οι εμπλεκόμενες σε μια τέτοια συναλλαγή οντότητες πράγματι επιδιώκουν την υλοποίηση του σκοπού αυτού ή γνωρίζουν ότι η συμμετοχή τους στη συναλλαγή αυτή μπορεί να έχει αυτόν τον σκοπό ή αυτό το αποτέλεσμα και αποδέχονται το ενδεχόμενο αυτό. Υπό τις συνθήκες αυτές, εναπόκειται στην οντότητα που υποστηρίζει ότι οι συναλλαγές που διενεργεί συνάδουν, κατά περίπτωση, με τον κανονισμό 423/2007 ή με τον κανονισμό 961/2010 να αποδείξει ότι δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις της απαγορεύσεως βάσει, κατά περίπτωση, του άρθρου 7, παράγραφος 4, του κανονισμού 423/2007 ή του άρθρου 16, παράγραφος 4, του κανονισμού 961/2010.
- 137 Αφετέρου, παρατηρείται ότι στο άρθρο 21 του κανονισμού 961/2010, αντίστοιχο του οποίου δεν υπάρχει στον κανονισμό 423/2007, προβλέπονται ειδικοί κανόνες που διέπουν τις μεταφορές κεφαλαίων προοριζομένων για ή προερχομένων από ιρανικό πρόσωπο, οντότητα ή οργανισμό. Συγκεκριμένα, το εν λόγω άρθρο επιβάλλει υποχρέωση λήψεως προηγούμενης άδειας από τις αρμόδιες εθνικές αρχές για κάθε μεταφορά, πλην των μεταφορών που αφορά η παράγραφος του 1, στοιχείο α', ποσού τουλάχιστον 40 000 ευρώ. Μια τέτοια άδεια χορηγείται, σύμφωνα με το άρθρο 21, παράγραφος 4, του κανονισμού 961/2010, εκτός αν η σκοπούμενη μεταφορά κεφαλαίων συμβάλλει στις δραστηριότητες στις οποίες αναφέρεται η εν λόγω διάταξη. Αντιθέτως, για μεταφορές κεφαλαίων ποσού χαμηλότερου από 40 000 ευρώ δεν απαιτείται προηγούμενη άδεια, αλλά οι μεταφορές αυτές πρέπει να κοινοποιούνται όταν το ποσό υπερβαίνει τις 10 000 ευρώ.
- 138 Από την κατ' αντιδιαστολήν ερμηνεία του άρθρου 21 του κανονισμού 961/2010 προκύπτει ότι οι μεταφορές κεφαλαίων προοριζομένων για ή προερχομένων από ιρανικά πρόσωπα, οντότητες ή οργανισμούς, περιλαμβανομένων, όπως προκύπτει από το άρθρο 1, στοιχείο ιγ', του εν λόγω κανονισμού, των μη καταχωρισμένων ιρανικών προσώπων, οντοτήτων ή οργανισμών, μπορούν, κατ' αρχήν, να πραγματοποιούνται υπό την επιφύλαξη ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις του εν λόγω άρθρου 21. Ως εκ τούτου, το άρθρο 21 του κανονισμού 961/2010 συνιστά σχετικοποίηση της αρχής της δεσμεύσεως των κεφαλαίων την οποία προβλέπει το άρθρο 16 του κανονισμού 961/2010, δεδομένου ότι, όπως προκύπτει από το άρθρο 1, στοιχείο θ', του εν λόγω κανονισμού, ως δέσμευση

- κεφαλαίων νοείται η παρεμπόδιση κάθε μεταφοράς κεφαλαίων που θα είχε ως συνέπεια τη μεταβολή ως προς τον όγκο, το ποσό, τον τόπο διατηρήσεώς τους, την κυριότητά τους, την κατοχή τους, τη φύση τους, τον προορισμό τους.
- 139 Εντούτοις, δεδομένου ότι, όπως προκύπτει από την προηγούμενη σκέψη, το άρθρο 21 του κανονισμού 961/2010 συνιστά σχετικοποίηση της αρχής που προβλέπει το άρθρο 16 του εν λόγω κανονισμού, πρέπει να θεωρηθεί ότι το εν λόγω άρθρο 21 του κανονισμού 961/2010 πρέπει να ερμηνεύεται σύμφωνα με το άρθρο 16, παράγραφος 4, του ίδιου αυτού κανονισμού. Η τελευταία αυτή διάταξη απαγορεύει την εν γνώσει και εκ προθέσεως καταστρατήγηση των μέτρων που προβλέπουν οι παράγραφοι του 1 έως 3. Συνεπώς, οι μεταφορές κεφαλαίων που ενδέχεται να πραγματοποιηθούν σύμφωνα με το άρθρο 21 δεν πρέπει να καθιστούν δυνατή την καταστρατήγηση της απαγορεύσεως του άρθρου 16, παράγραφος 4, του κανονισμού 961/2010.
- 140 Δεύτερον, υπενθυμίζεται ότι, όσον αφορά τους χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς όπως η προσφεύγουσα, το άρθρο 11α, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 423/2007, όπως προστέθηκε στον εν λόγω κανονισμό με το άρθρο 1, στοιχείο η', του κανονισμού (ΕΚ) 1110/2008 του Συμβουλίου, της 10ης Νοεμβρίου 2008, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 423/2007 σχετικά με ορισμένα περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 300, σ. 1), επιβάλλει στους εν λόγω οργανισμούς που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 18 του κανονισμού 423/2007 «να βρίσκονται σε διαρκή επαγρύπνηση όσον αφορά τους λογαριασμούς» στις σχέσεις τους με τους χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς της παραγράφου 2 του εν λόγω άρθρου 11α, δηλαδή, μεταξύ άλλων, τους χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς που είναι εγκατεστημένοι στο Ιράν. Κατά το άρθρο 18 του κανονισμού 423/2007, ο κανονισμός αυτός έχει μεταξύ άλλων εφαρμογή σε κάθε νομικό πρόσωπο, οντότητα ή οργανισμό εγκατεστημένο, όπως η προσφεύγουσα, σε κράτος μέλος ή συσταθέντα σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους αυτού, καθώς και σε κάθε νομικό πρόσωπο, οντότητα ή οργανισμό όσον αφορά κάθε εμπορική πράξη πραγματοποιηθείσα εν όλω ή εν μέρει εντός της Κοινότητας. Το άρθρο 23, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 961/2010 επιβάλλει παρόμοια υποχρέωση επαγρυπνήσεως στους χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 39 του εν λόγω κανονισμού, όσον αφορά τις κινήσεις των λογαριασμών.
- 141 Συνεπώς, θα διακυβευόταν η πρακτική αποτελεσματικότητα των συνδυασμένων διατάξεων των άρθρων 7 έως 10 του κανονισμού 423/2007 και των άρθρων 16 έως 19 και 21 του κανονισμού 961/2010, αν μια μη καταχωρισμένη οντότητα μπορούσε να διενεργεί ελεύθερα συναλλαγές μέσω μιας μη καταχωρισμένης οντότητας με σκοπό την εξόφληση οφειλών ή την πραγματοποίηση πληρωμών για λογαριασμό μιας καταχωρισμένης οντότητας. Εντεύθεν συνάγεται ότι μια μη καταχωρισμένη οντότητα πρέπει πάντοτε να βεβαιώνεται για τη νομιμότητα τέτοιων συναλλαγών ζητώντας, ενδεχομένως, άδειες από την αρμόδια εθνική αρχή.
- 142 Υπό το πρίσμα αυτής της ερμηνείας του κανονισμού 423/2007 καθώς και του κανονισμού 961/2010 πρέπει να εξετασθεί, σε δεύτερο στάδιο, αν, εν προκειμένω, οι συναλλαγές στις οποίες αναφέρονται οι αιτιολογικές σκέψεις των προσβαλλομένων πράξεων ήταν παράνομες.
- 143 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, προκειμένου να αποδείξει ότι όλες οι διενεργηθείσες συναλλαγές ήταν νόμιμες, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, κατά περίπτωση, είχαν τύχει αδειάς από την Bundesbank ή εξαιρούνταν του πεδίου εφαρμογής των περιοριστικών μέτρων ή διενεργήθηκαν σύμφωνα με διαδικασία εγκριθείσα από την Bundesbank, δηλαδή τη διαδικασία της τρίτης οδού.
- 144 Το Γενικό Δικαστήριο θα εξετάσει, πρώτον, τις συναλλαγές ως προς τις οποίες προβάλλεται ότι εξαιρούνταν του πεδίου εφαρμογής, δεύτερον, τις συναλλαγές ως προς τις οποίες προβάλλεται ότι χορηγήθηκε άδεια και, τρίτον, τις συναλλαγές ως προς τις οποίες προβάλλεται ότι διενεργήθηκαν σύμφωνα με τη διαδικασία της τρίτης οδού.

- 145 Πρώτον, όσον αφορά τις συναλλαγές ως προς τις οποίες προβάλλεται ότι εξαιρούνταν του πεδίου εφαρμογής των περιοριστικών μέτρων, επισημαίνεται ότι, αφενός, η προσφεύγουσα υποστηρίζει απλώς και μόνον ότι ορισμένες από τις συναλλαγές της εξαιρούνταν του εν λόγω πεδίου, χωρίς να ενισχύσει κατ' άλλο τρόπο την επιχειρηματολογία της συναφώς, η οποία επικεντρώνεται στις συναλλαγές για τις οποίες χορηγήθηκε άδεια ή οι οποίες εγκρίθηκαν. Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα αυτό ως απαράδεκτο υπό το πρίσμα του άρθρου 44, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας.
- 146 Αφετέρου, η προσφεύγουσα διευκρίνισε, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι η εκ μέρους της Bundesbank έγκριση της διαδικασίας της τρίτης οδού στηριζόταν στη σκέψη ότι οι συναλλαγές που διενεργήθηκαν κατά τη διαδικασία αυτή εξαιρούνταν του πεδίου εφαρμογής, κατά περίπτωση, του άρθρου 7 του κανονισμού 423/2007 ή του άρθρου 16 του κανονισμού 961/2010. Υπό τις συνθήκες αυτές, το επιχείρημα αυτό θα εξετασθεί στο πλαίσιο της εξετάσεως των συναλλαγών ως προς τις οποίες προβάλλεται ότι εγκρίθηκαν και διενεργήθηκαν σύμφωνα με την εν λόγω διαδικασία.
- 147 Δεύτερον, όσον αφορά τις συναλλαγές ως προς τις οποίες προβάλλεται ότι χορηγήθηκε άδεια από την Bundesbank, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι για τις συναλλαγές αυτές χορηγείται άδεια βάσει, κατά περίπτωση, του άρθρου 18 ή του άρθρου 21 του κανονισμού 961/2010. Απαντώντας σε έγγραφη ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου, προσέθεσε ότι, πριν από την έναρξη ισχύος του κανονισμού 961/2010, ζητούσε πάντοτε, όταν ήταν αναγκαίο, τις άδειες σύμφωνα με τα άρθρα 8 έως 10 του κανονισμού 423/2007. Εντούτοις, προκειμένου να αποδείξει ότι οι συναλλαγές αυτές ήταν πράγματι νόμιμες, η προσφεύγουσα προσκομίζει απλώς, συνημμένο στο δικόγραφο της προσφυγής, αφενός, κατάλογο των συναλλαγών ως προς τις οποίες προβάλλεται ότι έχει χορηγηθεί άδεια βάσει του άρθρου 18 του κανονισμού 961/2010, οι οποίες διενεργήθηκαν μεταξύ της 2ας Σεπτεμβρίου 2010 και της 21ης Ιουλίου 2011 και στις οποίες εμπλέκονταν η Bank Mellat, η Bank Sepah, η Bank Saderat Iran και η Bank Saderat Plc (Bank Saderat του Λονδίνου), η Future Bank, καθώς και η Postbank of Iran. Αφετέρου, προσκομίζει δέκα «παραδείγματα» αδειών που χορηγήθηκαν, βάσει του άρθρου 21, παράγραφος 4, του κανονισμού 961/2010, στις 7 και στις 24 Ιανουαρίου 2011, στις 3 Φεβρουαρίου 2011, στις 23 Μαρτίου 2011, στις 13 και στις 19 Μαΐου 2011 και στις 16 Ιουνίου 2011, για συναλλαγές που διενεργήθηκαν σύμφωνα με τη διαδικασία της τρίτης οδού, ως προς τις οποίες απαιτούνταν τέτοια άδεια.
- 148 Αφενός, ως προς τις διενεργηθείσες πριν από τις 2 Σεπτεμβρίου 2010 συναλλαγές στις οποίες αναφέρονται οι αιτιολογικές σκέψεις των προσβαλλομένων πράξεων, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να υποστηρίξει βασίμως ότι δεν πληρούνταν οι προϋποθέσεις για την εγγραφή της επωνυμίας της στους καταλόγους, δικαιολογούμενη από τις συναλλαγές που διενεργήθηκαν το 2009 και το 2010, λόγω του ότι για τις συναλλαγές τις οποίες διενήργησε μεταξύ της 2ας Σεπτεμβρίου 2010 και της 21ης Ιουλίου 2011 είχε χορηγηθεί άδεια. Ως εκ τούτου, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα αυτό ως αλυσιτελές ως προς τις διενεργηθείσες πριν από τις 2 Σεπτεμβρίου 2010 συναλλαγές στις οποίες αναφέρονται οι αιτιολογικές σκέψεις των προσβαλλομένων πράξεων.
- 149 Αφετέρου, όσον αφορά τις συναλλαγές που διενεργήθηκαν από τις 2 Σεπτεμβρίου 2010, πρέπει να κριθεί ότι τα παραδείγματα αδειών, μνεία των οποίων γίνεται στη σκέψη 145 ανωτέρω, είναι ανεπαρκή για να ενισχύσουν το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι όλες οι συναλλαγές τις οποίες διενήργησε κατά τα διαστήματα μετά τις 2 Σεπτεμβρίου 2010, στις οποίες αναφέρονται οι αιτιολογικές σκέψεις των προσβαλλομένων πράξεων, ήταν νόμιμες. Συνεπώς, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα αυτό ως αβάσιμο όσον αφορά τις εν λόγω συναλλαγές.
- 150 Τρίτον, όσον αφορά τις συναλλαγές ως προς τις οποίες προβάλλεται ότι διενεργήθηκαν σύμφωνα με την εγκριθείσα από την Bundesbank διαδικασία της τρίτης οδού, η προσφεύγουσα υποστήριξε, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι αυτές εξαιρούνταν, κατά την Bundesbank, του πεδίου εφαρμογής, κατά περίπτωση, του άρθρου 7 του κανονισμού 423/2007 ή του άρθρου 16 του κανονισμού 961/2010. Επιπλέον, ζητούσε πάντοτε, από της εκδόσεως του κανονισμού 961/2010, άδεια σύμφωνα με το άρθρο του 21 όταν απαιτούνταν τέτοια άδεια. Συναφώς, εκτός του ότι το τελευταίο αυτό επιχείρημα πρέπει

να απορριφθεί για τους λόγους που εκτίθενται στη σκέψη 145 ανωτέρω, επισημαίνεται εκ προοιμίου ότι, υπό το πρίσμα των λόγων που εκτίθενται στις σκέψεις 135 έως 139 ανωτέρω, οι συναλλαγές ως προς τις οποίες προβάλλεται ότι διενεργήθηκαν σύμφωνα με τη διαδικασία της τρίτης οδού ενδέχεται να αντιβαίνουν στην απαγόρευση του άρθρου 7, παράγραφος 4, του κανονισμού 423/2007 και του άρθρου 16, παράγραφος 4, του κανονισμού 961/2010. Συγκεκριμένα, οι συναλλαγές αυτές, σύμφωνα με τον ορισμό που περιέχεται στο δικόγραφο της προσφυγής, σκοπούν στην υλοποίηση των χρηματοπιστωτικών συναλλαγών που ενδιαφέρουν τις καταχωρισμένες οντότητες, δεδομένου ότι καθιστούν δυνατή, μεταξύ άλλων, την εκπλήρωση των προγενεστέρων υποχρεώσεων των καταχωρισμένων ιρανικών τραπεζών. Η προσφεύγουσα είχε επίγνωση όχι μόνον της υπάρξεως του καθεστώτος περιοριστικών μέτρων εις βάρος του Ιράν, αλλά και του γεγονότος ότι η διαδικασία της τρίτης οδού καθιστούσε δυνατή, παρά την αρχή της δεσμεύσεως των κεφαλαίων, τη διενέργεια συναλλαγών που ενδιαφέρουν τις καταχωρισμένες τράπεζες.

- 151 Ως εκ τούτου, η διενέργεια, εκ μέρους ενός χρηματοπιστωτικού οργανισμού, συναλλαγών σύμφωνα με τη διαδικασία της τρίτης οδού, είναι, κατ' αρχήν, ικανή να δικαιολογήσει τη λήψη περιοριστικών μέτρων, εκτός αν έχει χορηγηθεί άδεια για τις εν λόγω συναλλαγές από την αρμόδια εθνική αρχή, σύμφωνα, κατά περίπτωση, με τον κανονισμό 423/2007 ή τον κανονισμό 961/2010, και εμπίπτει, αντιθέτως προς όσα προέβλεπε η προσφεύγουσα κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, στο πεδίο εφαρμογής, κατά περίπτωση, του άρθρου 7 κανονισμού 423/2007 ή του άρθρου 16 του κανονισμού 961/2010.
- 152 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, εντούτοις, ότι οι συναλλαγές αυτές ήταν νόμιμες. Προκειμένου να αποδείξει τη νομιμότητά τους, επισυνάπτει στο δικόγραφο της προσφυγής, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα:
- δύο ηλεκτρονικά μηνύματα που απέστειλε η Bundesbank στην προσφεύγουσα, αντιστοίχως, στις 24 Μαΐου 2007 και την 1η Ιουλίου 2008, οι πληροφορίες των οποίων επιβεβαιώνονται από ένα σύνολο επιστολών και ηλεκτρονικών μηνυμάτων που απεστάλησαν, κατά το ίδιο διάστημα, από την Bank Saderat στην προσφεύγουσα, από την προσφεύγουσα στην Bundesbank, από την Bundesbank στην Bank Saderat, καθώς και από σημειώσεις τηλεφωνικών συνομιλιών που πραγματοποιήθηκαν κατά τα ίδια διαστήματα εξαιρουμένης μιας συνομιλίας που πραγματοποιήθηκε το 2011, καταρτισθείσες από τους εκπροσώπους της προσφεύγουσας·
 - τρεις επιστολές που απηύθυνε η Österreichische Nationalbank (εθνική τράπεζα της Αυστρίας) στη Wirtschaftskammer Österreich (εμπορικό επιμελητήριο της Αυστρίας), η μία αχρονολόγητη, η άλλη με ημερομηνίες, αντιστοίχως, 27 Ιουνίου 2008 και 6 Αυγούστου 2010, στις οποίες εκτίθενται τα αποτελέσματα μιας συσκέψεως της ομάδας Relex/κυρώσεις της 13ης Ιουνίου 2007, η νομική γνωμοδότηση της Österreichische Nationalbank ως προς τις χρηματοπιστωτικές συναλλαγές, καθώς και οι νέες απαιτήσεις για τη χορήγηση αδειάς που απορρέουν από την απόφαση 2010/413·
 - τρεις εκθέσεις ελέγχου, εκ των οποίων δύο, με ημερομηνία, αντιστοίχως, 16 Δεκεμβρίου 2010 και 30 Μαΐου 2011, καταρτίστηκαν από εκπροσώπους της Bundesbank και η τρίτη, με ημερομηνία 23 Δεκεμβρίου 2010, καταρτίστηκε από εταιρία συμβούλων (στο εξής: έκθεση της 23ης Δεκεμβρίου 2010).
- 153 Συναφώς, πρώτον, παρατηρείται ότι, βεβαίως, σύμφωνα με τα ηλεκτρονικά μηνύματα της Bundesbank, αφενός, «μεταφορές κεφαλαίων [ήταν δυνατό] να πραγματοποιηθούν μεταξύ των λογαριασμών δύο μη καταχωρισμένων οντοτήτων ακόμη και αν [πραγματοποιούνταν] προς εξόφληση των οφειλών μιας καταχωρισμένης οντότητας». Αφετέρου, από το ηλεκτρονικό μήνυμα της Bundesbank με ημερομηνία 24 Μαΐου 2007 προκύπτει ότι η αίτηση για τη χορήγηση αδειάς, με ημερομηνία 18 Απριλίου 2007, για τη λήψη πληρωμών προερχομένων από την Bank Sepah ήταν «περιττή».

- 154 Εντούτοις, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι αυτά τα ηλεκτρονικά μηνύματα, καθώς και τα επιβεβαιωτικά ηλεκτρονικά μηνύματα και οι σημειώσεις από τηλεφωνικές συνομιλίες, είναι, ελλείψει αδειών που χορηγήθηκαν κατά περίπτωση, ανεπαρκή για την απόδειξη του νόμιμου χαρακτήρα, υπό το πρίσμα του κανονισμού 423/2007 και του κανονισμού 961/2010, των συναλλαγών στις οποίες αναφέρονται οι αιτιολογικές σκέψεις των προσβαλλομένων πράξεων, λαμβανομένων υπόψη των λόγων που εκτέθηκαν στις σκέψεις 136 έως 139 ανωτέρω. Συγκεκριμένα, αφενός, μια γενική έγκριση, άνευ διακρίσεως ως προς τη φύση των συγκεκριμένων συναλλαγών και ως προς τις οικείες καταχωρισμένες οντότητες, είναι ανεπαρκής. Αφετέρου, τα επίμαχα ηλεκτρονικά μηνύματα, επιστολές και τηλεφωνήματα προηγούνται, κατά περίπτωση, κατά ένα ή δυο έτη των συναλλαγών στις οποίες αναφέρονται οι αιτιολογικές σκέψεις των προσβαλλομένων πράξεων, εξαιρουμένου ενός τηλεφωνήματος που έγινε μετά την εγγραφή της επωνυμίας της προσφεύγουσας στους καταλόγους. Λαμβανομένης υπόψη της επιταγής για επαγρύπνηση που επισημάνθηκε στη σκέψη 138 ανωτέρω, ένας ευλόγως επιμελής χρηματοπιστωτικός οργανισμός όφειλε να ζητήσει περισσότερες διευκρινίσεις ως προς τη ληφθείσα «έγκριση».
- 155 Δεύτερον, όσο αφορά τις επιστολές της Österreichische Nationalbank, αρκεί η επισήμανση ότι η εν λόγω αρχή δεν είναι αρμόδια εθνική αρχή, υπό την έννοια του κανονισμού 423/2007 και του κανονισμού 961/2010, για τη Γερμανία. Η προσφεύγουσα όμως είναι εγκατεστημένη στη Γερμανία.
- 156 Τρίτον, αντιθέτως προς όσα ισχυρίζεται η προσφεύγουσα, από τις εκθέσεις ελέγχου των οποίων έγινε μνεία στη σκέψη 152, τρίτη περίπτωση, ανωτέρω, δεν προκύπτει ότι η προσφεύγουσα συμμορφώθηκε, εν πάση περιπτώσει προς τις επιταγές οι οποίες αφορούν τα περιοριστικά μέτρα. Αντιθέτως, εκτός του ότι οι δύο εκθέσεις ελέγχου τις οποίες κατάρτισε η Bundesbank καθώς και η έκθεση της 23ης Δεκεμβρίου 2010 δεν διαλαμβάνουν εξαντλητική ανάλυση των χρηματοπιστωτικών συναλλαγών που διενήργησε η προσφεύγουσα, αλλά ανάλυση στηριζόμενη σε δείγμα, στην έκθεση της 23ης Δεκεμβρίου 2010 διαπιστώνεται ρητώς ότι οι συναλλαγές που διενεργήθηκαν το 2010, στο πλαίσιο της διαδικασίας της τρίτης οδού, ήταν ικανές να διακυβεύσουν τους σκοπούς της πολιτικής κυρώσεων της Ένωσης.
- 157 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, οι συναλλαγές στις οποίες αναφέρονται οι αιτιολογικές σκέψεις των προσβαλλομένων πράξεων, ελλείψει αδειών που έχουν χορηγηθεί για κάθε συγκεκριμένη περίπτωση, δεν είναι νόμιμες υπό το πρίσμα, κατά περίπτωση, του κανονισμού 423/2007 και του κανονισμού 961/2010, οπότε, λαμβανομένων υπόψη των εκτεθέντων στις σκέψεις 129 και 139 ανωτέρω, το Συμβούλιο μπορούσε νομίμως να στηρίξει τη λήψη περιοριστικών μέτρων εις βάρος της προσφεύγουσας επί των εν λόγω συναλλαγών.

[παραλείπονται]

Επί της αιτιάσεως που αφορά την αξιολόγηση της προτάσεως εγγραφής και την επανεξέταση της εγγραφής

[παραλείπονται]

Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, της αρχής της ασφαλείας δικαίου και του δικαιώματος χρηστής διοικήσεως

[παραλείπονται]

Επί της ενστάσεως ελλείψεως νομιμότητας που αφορά το άρθρο 20, παράγραφος 1, στοιχείο β', της αποφάσεως 2010/413, το άρθρο 16, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 961/2010 και το άρθρο 23, παράγραφος 2, του κανονισμού 267/2012

[παραλείπονται]

Επί του τετάρτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, προσβολή του δικαιώματος κυριότητας και της επιχειρηματικής ελευθερίας

[παραλείπονται]

Επί των διαχρονικών αποτελεσμάτων της ακυρώσεως των πράξεων της 23ης Μαΐου 2011

[παραλείπονται]

Επί των δικαστικών εξόδων

[παραλείπονται]

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) **Ακυρώνει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 503/2011 του Συμβουλίου, της 23ης Μαΐου 2011, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 όσον αφορά περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν, και την απόφαση 2011/299/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 23ης Μαΐου 2011, για τροποποίηση της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν, καθόσον οι πράξεις αυτές αφορούν την Europäisch-Iranische Handelsbank AG.**
- 2) **Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.**
- 3) **Η Europäisch-Iranische Handelsbank φέρει, επιπλέον των τριών πέμπτων των εξόδων της, τα τρία πέμπτα των εξόδων του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.**
- 4) **Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρει, επιπλέον των δύο πέμπτων των εξόδων του, τα δύο πέμπτα των εξόδων της Europäisch-Iranische Handelsbank.**
- 5) **Το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.**

Pelikánová

Jürimäe

Van der Woude

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 6 Σεπτεμβρίου 2013.

(υπογραφές)

Περιεχόμενα

Ιστορικό της διαφοράς.....	2
Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων	2
Σκεπτικό	3
Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, καθώς και του δικαιώματος αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας	4
Επί του πρώτου σκέλους, το οποίο αφορά παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως	4
Επί του δευτέρου σκέλους, το οποίο αφορά προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, καθώς και του δικαιώματος αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας	4
– Επί της δυνατότητας της προσφεύγουσας να επικαλεσθεί την αρχή του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας	?4
– Επί της ελλείψεως προσηκούσας αιτιολογίας και της μη κοινοποιήσεως επαρκών στοιχείων στην προσφεύγουσα	?4
– Επί της ελλείψεως γνωστοποιήσεως προ της πρώτης εγγραφής της επωνυμίας της προσφεύγουσας στους καταλόγους	?4
– Επί της ανεπάρκειας της επίσημης εξετάσεως, ελλείπει συσκέψεως μεταξύ της προσφεύγουσας και των εκπροσώπων του Συμβουλίου ή ακροάσεως της προσφεύγουσας	?4
Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως	4
Επί της αιτιάσεως ότι το Συμβούλιο δεν απέδειξε τις συναλλαγές στις οποίες αναφέρονται οι αιτιολογικές σκέψεις των προσβαλλομένων πράξεων	4
Επί της αιτιάσεως ότι δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις εγγραφής και διατηρήσεως της επωνυμίας της προσφεύγουσας στους καταλόγους	4
Επί της αιτιάσεως που αφορά την αξιολόγηση της προτάσεως εγγραφής και την επανεξέταση της εγγραφής	11
Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, της αρχής της ασφαλείας δικαίου και του δικαιώματος χρηστής διοικήσεως	11
Επί της ενστάσεως ελλείψεως νομιμότητας που αφορά το άρθρο 20, παράγραφος 1, στοιχείο β', της αποφάσεως 2010/413, το άρθρο 16, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 961/2010 και το άρθρο 23, παράγραφος 2, του κανονισμού 267/2012	12
Επί του τετάρτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, προσβολή του δικαιώματος κυριότητας και της επιχειρηματικής ελευθερίας	12
Επί των διαχρονικών αποτελεσμάτων της ακυρώσεως των πράξεων της 23ης Μαΐου 2011	12
Επί των δικαστικών εξόδων	12